

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1003

din 01 noiembrie 2012

Cu raportul nr. 1523/IJ/458/SIP/25686/ST/2012, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de domnul procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria de apărare a independenței profesionale.

Domnul procuror s-a prezentat la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data de 1 noiembrie 2012, în vederea susținerii cererii de apărare a independenței profesionale.

Analizând cererea formulată, raportul Inspecției Judiciare, obiecțiunile formulate de domnul procuror în ceea ce privește verificările prealabile efectuate de Inspecția Judiciară și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/10791/1154/20.04.2012, domnul procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria în temeiul art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a solicitat apărarea independenței profesionale, iar în temeiul art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, a contestat

Parchetului de pe lângă Judecătoria

Cererea formulată de domnul procuror a fost înaintată Inspecției Judiciare, în vederea efectuării verificărilor prealabile, fiind înregistrată sub nr. 1523/IJ/458/SIP/2012.

Potrivit raportului Inspecției Judiciare nr. 1523/IJ/458/SIP/2012, întocmit ca urmare a verificărilor prealabile, rezultă următoarele:

În cuprinsul cererii, domnul procuror a precizat faptul că, la data de 26 martie 2012, în biroul acestuia, a avut o discuție cu domnul

la care nu a mai participat nicio altă persoană, în care i s-a solicitat imperativ să dispună o soluție de scoatere de sub urmărire penală în dosarul penal nr

Totodată, domnul procuror și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu ordinul nr. 1246/II/7/2012 din data de 5 aprilie 2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria , privind repartizarea procurorilor pe sectoare de activitate, prin care a fost desemnat să își desfășoare activitatea în cadrul sectorului judiciar.

În completarea aspectelor menționate anterior, prin memoriul din 5 iunie 2012, domnul procuror a precizat că, în luna aprilie 2012,

a încălcat principiul continuității procurorului în soluționarea cauzelor, prin repartizarea către un alt procuror a mai multor dosare penale în vederea efectuării urmăririi penale, deși se aflau la organele de cercetare penală a căror activitate era supravegheată de acesta.

Rezultatul verificărilor prealabile i-a fost comunicat domnului procuror la data de 2 iulie 2012.

Astfel, i s-a comunicat că nu se poate reține o imixtiune, în sensul prevăzut de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în sarcina

Totodată, s-a mai stabilit că nu se poate reține o încălcare de către a dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată.

La data de 13 iulie 2012, domnul procuror a formulat obiecțiuni, prin care a solicitat trimiterea cererii sale de apărare a independenței profesionale Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Verificările prealabile efectuate în cauză au stabilit următoarele:

I. În dosarul penal nr. al Parchetului de pe lângă Judecătoria au fost efectuate acte de cercetare penală de către organele de poliție judiciară din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Serviciul Arme, Explozivi și Substanțe Periculoase.

Prin rezoluția din data de , s-a dispus începerea urmăririi penale față de și

, pentru săvârșirea infracțiunii de neluare a măsurilor de eliminare totală a substanțelor și preparatelor periculoase care au devenit deșeuri, prevăzută de art. 98 alin. (4) pct. 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2005.

Măsura dispusă a fost confirmată de domnul procuror prin rezoluția din data de 2012.

Prin referatul din data de 26 martie 2012, organele de poliție judiciară au propus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a lui

Prin ordinul nr. 2012 din data de 5 aprilie 2012 al parchetului, domnul a fost desemnat să supravegheze activitatea de cercetare penală efectuată de Serviciul Arme, Explozivi și Substanțe Periculoase.

Dosarul penal menționat anterior a fost repartizat la data de 2012 domnului procuror pentru a se pronunța asupra actelor de urmărire penală.

S-a apreciat că presupusa , invocată de domnul procuror și realizată, în concret, prin solicitarea imperativă de soluționare a dosarului penal nr. și pronunțarea unei soluții de netrimitere în judecată, nu este susținută de declarațiile persoanelor audiate.

Din verificările prealabile a rezultat că nicio persoană nu a asistat la discuția în cadrul căreia domnul procuror a susținut că domnul i-ar fi solicitat imperativ să dispună o soluție de netrimitere în judecată în dosarul penal nr. , aflat în supravegherea sa.

S-a reținut că existența unei discuții în legătură cu acest dosar penal este confirmată atât de domnul procuror cât și de domnul

Inspecția Judiciară a apreciat că în privința conținutului acestei discuții există deosebiri esențiale între susținerile celor doi procurori.

Astfel, domnul procuror a susținut că i s-a solicitat imperativ de către domnul ca, în dosarul penal indicat anterior, să dispună „ (...) o soluție de scoatere de sub urmărire penală săptămâna asta”.

Domnul a negat această împrejurare, precizând că i-a spus procurorului doar că în opinia sa „nu este o măsură întemeiată, că trebuie să urgenteze cercetările și că până la urmă acolo noi (în sensul de parchet) vom da o mare scoatere”.

Verificările prealabile au mai relevat faptul că, anterior ședinței de lucru din data de 30 martie 2012, domnul procuror a relatat discuția avută cu domnul unor procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria

Astfel, domnul procuror a menționat că: „am aflat de la domnul procuror că domnul i-ar fi cerut explicații cu privire la motivul pentru care (...)a dispus începerea urmăririi penale împotriva ” și că tot acesta a mai afirmat că „(...) i-ar fi solicitat să urgenteze soluționarea acestui dosar(...)”.

La rândul său, domnul procuror a menționat că: „am aflat de la colegul de birou despre o discuție purtată între acesta și prin care cel din urmă și-ar fi exprimat punctul de vedere cu privire la soluția ce s-ar impune într-un dosar aflat în instrumentarea poliției și supravegherea procurorului

Având în vedere aceste două declarații, Inspecția Judiciară a apreciat că sunt confirmate susținerile domnului și, pe cale de consecință, acestea infirmă împrejurările susținute de domnul procuror

Totodată, procurorii prezenți la ședința din data de 30 martie 2012 au menționat că, la afirmația domnului procuror potrivit căreia i s-ar fi impus modul de soluționare a unui dosar penal, domnul a negat această împrejurare și a afirmat că a exprimat doar o opinie în legătură cu măsurile dispuse.

Domnul prim procuror a arătat în nota sa de relații că, în cadrul ședinței, a afirmat că „ (...) soluția legală ar fi una de scoatere de sub urmărire penală și că, chiar și adoptarea eventual a unei soluții cu amendă administrativă ar fi greu de acceptat (raportat la conținutul dosarului)”.

Prin urmare, Inspecția Judiciară apreciază că, față de declarațiile persoanelor audiate, împrejurările susținute de domnul procuror privind presupusa intervenție a în soluționarea dosarului penal nr. nu se confirmă.

În aceste condiții, Inspecția Judiciară a apreciat că domnul , prin exprimarea unei opinii în legătură cu măsurile dispuse în dosarul penal ori a modului de finalizare al acestuia, nu a încălcat regulile deontologice care impun anumite coordonate în cadrul cărora se pot exercita drepturile fundamentale și constituționale privitoare la libertatea de exprimare și nu a adus atingere principiului independenței procurorului înscris în art. 11 alin. (3) din Codul deontologic și art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată.

În concluzie, Inspecția Judiciară a apreciat că nu se poate reține o imixtiune în activitatea domnului procuror în sensul prevăzut de art. 99 lit. (1) din Legea

nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în sarcina

II. În perioada 2 - 5 aprilie 2012, urmare afirmațiilor domnului procuror din ședința din 30 martie 2012,

a realizat consultări cu fiecare dintre procurorii parchetului în legătură cu respectarea principiului independenței procurorului, precum și o analiză a situației achitărilor definitive din anul 2011 și a infirmărilor din perioada 2009-2011.

Analiza s-a concretizat prin întocmirea referatului nr.

în cuprinsul căruia s-a consemnat că domnul procuror a înregistrat cele mai multe dosare penale soluționate prin rechizitoriu și în care instanțele de judecată au dispus achitarea definitivă.

Astfel, potrivit situației nr. din 5 aprilie 2012, rezultă că în anul 2011 au fost înregistrate 21 de cauze în care instanțele de judecată au dispus achitarea definitivă în dosarele Parchetului de pe lângă Judecătoria , din care, în 9 cauze, rechizitoriul a fost întocmit de domnul procuror

Urmare acestei analize,

a apreciat că se impune trecerea domnului procuror din cadrul compartimentului de supraveghere a urmăririi penale în cel judiciar.

În acest sens, a fost emis ordinul nr. din 5 aprilie 2012 privind repartizarea procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria pe sectoare de activitate.

Împotriva acestui ordin, domnul procuror a formulat plângere prealabilă, care a fost respinsă ca inadmisibilă prin ordonanța nr. din 10 aprilie 2012 a

În conformitate cu art. 132 alin. (1) din Constituție și art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului subordonării ierarhice, iar potrivit prevederilor art. 64 alin. (1) din legea anterior menționată, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Potrivit art. 92 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor, prim procurorul parchetului de pe lângă judecătoria „organizează, conduce, coordonează și răspunde de activitatea de îndeplinire a sarcinilor ce revin parchetului de pe lângă judecătoria (...).”

În acest sens, una dintre atribuțiile sale prevăzute la lit. c) din articolul anterior menționat este de repartizare a procurorilor pe activități în cadrul parchetului, în funcție de pregătirea, specializarea și aptitudinile acestora și de necesitatea bunei funcționări a parchetului.

Totodată, în Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, la art. 16 alin. (1) se prevede că procurorii cu funcție de conducere „ (...) trebuie să acorde prioritate în luarea deciziilor interesului parchetului și bunei administrări a justiției.”

Prin urmare, s-a apreciat că ordinul nr.

din 5 aprilie 2012 al

nu contravine prevederilor legale anterior menționate iar aprecierea modului de repartizare al procurorilor pe compartimente de activitate, cu respectarea criteriilor, este un atribut exclusiv al prim procurorului, corelativ cu responsabilitatea acestuia pentru buna funcționare a activității parchetului.

III. În privința presupusei încălcări de către a principiului continuității procurorului în soluționarea cauzelor, din verificările prealabile a rezultat că, în dosarul penal nr. al Parchetului de pe lângă Judecătoria domnul procuror a dispus, prin rezoluția din 4 aprilie 2012, trecerea cauzei de la Inspectoratul de Poliție al Județului la Comenduirea Garnizoanei

La data de 10 aprilie 2012, prim procurorul a stabilit că, în cauza penală precizată anterior, urmărirea penală să fie efectuată de către domnul procuror

Acceași măsură a fost dispusă și în dosarele penale nr.

primite de la Comenduirea de Garnizoană și repartizate domnului procuror la data de 25 aprilie 2012.

Potrivit ordinului nr.

a stabilit ca, din data de 5 aprilie 2012, domnul procuror să-și desfășoare activitatea în cadrul compartimentului judiciar, iar

activitatea acestuia în cadrul compartimentului de supraveghere a cercetărilor să fie reprezentată doar de soluționarea dosarelor deja repartizate și de efectuarea supravegherii în cauzele de maximă urgență.

S-a reținut că dosarele menționate anterior au fost repartizate în vederea efectuării urmăririi penale ulterior datei de 5 aprilie 2012.

Pentru existența unei încălcări a principiului continuității procurorului în soluționarea cauzelor, astfel cum este prevăzut în art. 64 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, este necesar să se constate că lucrările repartizate unui procuror au fost trecute unui alt procuror în alte situații decât cele indicate la litera a), b) și c).

Se constată că, la data repartizării cauzelor penale, domnul procuror era desemnat să-și desfășoare activitatea într-un alt compartiment de activitate și, mai mult decât atât, aceste cauze nu i-au fost anterior repartizate.

Se mai reține că domnul procuror , delegat să efectueze urmărirea penală în cele trei dosare, este desemnat, prin ordinul , să instrumenteze dosarele penale repartizate în urmărire penală proprie.

Raportat la cele constatate, s-a apreciat că nu se poate reține o încălcare de către domnul a dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată.

Domnul procuror susține, însă, că repartizarea unor dosare penale în vederea efectuării urmăririi penale de către procuror în condițiile în care, anterior, acele dosare erau în supravegherea unui alt procuror, încalcă principiul independenței procurorului în instrumentarea cauzelor și soluțiilor dispuse.

Potrivit art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, „În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.”

Totodată, art. 63 din lege precizează că: „Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții:

- a) efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege (...).
- b) conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, conduce și controlează activitatea altor organe de cercetare penală; (...)

Din examinarea acestor texte legale, Inspecția Judiciară a concluzionat că independența procurorului se referă la efectuarea urmăririi penale și adoptarea soluției și nu poate fi extinsă la dosarele penale aflate în curs de cercetare penală la organele poliției judiciare.

Se reține că, pe fond, există o asemănare între situația unei cauze penale în care, potrivit competenței legale, cercetarea penală se efectuează de către organele poliției judiciare ori de către alte organe de cercetare penală și este preluată de parchet pentru efectuarea urmăririi penale de către procuror și situația preluării cauzelor penale de către parchetele ierarhic superioare de la parchetele ierarhic inferioare, potrivit art. 209 alin. 4¹ Cod procedură penală.

În privința acestei ultime situații, Curtea Constituțională a precizat, în Decizia nr. 1058 din 14 noiembrie 2007, că limitarea de competență se poate dovedi în practică o piedică în calea eficientizării activității de urmărire penală.

Domnul _____ a precizat, referitor la aceste dosare, că a convenit cu organele de cercetare penale speciale ca „pentru buna lor instrumentare să le retrimită la unitatea noastră de parchet, pentru a nu se isca discuții în legătură cu competența ori necompetența organelor de cercetare penală.”

În aceste condiții, măsura dispusă de către prim procuror în privința preluării la parchet a dosarelor penale menționate anterior nu este de natură să încalce prevederile art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Raportat la aspectele invocate de domnul procuror _____ și la rezultatul verificărilor, s-a apreciat că cererea de apărare a independenței profesionale nu este întemeiată.

Față de cererea formulată de domnul procuror _____ următoarele:

Plenul reține

Potrivit dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, conform alin. (2) al articolului citat, „Judecătorii sau procurorii care consideră că independența și imparțialitatea le sunt afectate în orice mod prin acte de imixtiune în activitatea profesională se pot adresa Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune măsurile necesare, conform legii”.

În temeiul art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, „Judecătorul sau procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acesteia, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii”.

În mod constant, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că independența presupune ca magistratul să soluționeze cauzele și să acționeze în mod independent, neinfluențat de alte persoane, astfel încât să poată să decidă liber de orice influențe, presiuni, amenințări sau interferențe în cauzele ce-i revin spre rezolvare, iar soluțiile emise să fie în deplin acord cu probele administrate și dispozițiile legale aplicabile.

Prin cererea formulată, domnul procuror [redacted] a criticat, pe de o parte, un act de conduită prin care [redacted] i-ar fi solicitat imperativ să soluționeze dosarul penal nr. [redacted] în sensul pronunțării unei soluții de netrimiteră în judecată, iar pe de altă parte, două măsuri luate de [redacted], constând într-un ordin privind trecerea domnului procuror [redacted] din cadrul compartimentului de supraveghere a urmăririi penale în cel judiciar și repartizarea, în luna aprilie 2012, către un alt procuror, a mai multor dosare penale în vederea efectuării urmăririi penale, deși se aflau la organele de cercetare penală a căror activitate era supravegheată de acesta.

Referitor la criticile formulate de domnul procuror cu privire la cele două măsuri luate de constând în emiterea ordinului nr. , privind trecerea domnului

procuror din cadrul compartimentului de supraveghere a urmăririi penale în cel judiciar, și repartizarea, în luna aprilie 2012, către un alt procuror, a mai multor dosare penale în vederea efectuării urmăririi penale, deși se aflau la organele de cercetare penală a căror activitate era supravegheată de acesta, Plenul reține că acestea sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele argumente:

Măsura repartizării domnului procuror la compartimentul judiciar a fost dispusă prin ordinul nr. , în conformitate cu art. 92 alin. (5) lit.

c) din Ordinul nr. privind aprobarea Regulamentului de ordine interioară al parchetelor, potrivit căruia, prim procurorul parchetului de pe lângă judecătoria „organizează, conduce, coordonează și răspunde de activitatea de îndeplinire a sarcinilor ce revin parchetului de pe lângă judecătoria (...).” În acest sens, una dintre atribuțiile sale prevăzute la lit. c) din articolul anterior menționat este de repartizare a procurorilor pe activități în cadrul parchetului, în funcție de pregătirea, specializarea și aptitudinile acestora și de necesitatea bunei funcționări a parchetului.

Plenul reține că măsura repartizării domnului procuror la compartimentul judiciar este de ordin organizatoric, conformă cu Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, iar această măsură nu este de natură să influențeze procurorul în rezolvarea unui caz, astfel că independența profesională nu este afectată.

În ceea ce privește legalitatea acestei măsuri, Plenul reține că aceasta face obiectul dosarului nr. , aflat pe rolul Tribunalului

Prin urmare, sub acest aspect, Plenul apreciază că cererea formulată de domnul procuror nu este întemeiată.

În privința presupusei încălcări de către prim procurorul parchetului a principiului continuității procurorului în soluționarea cauzelor, Plenul reține că dosarele la care se face referire au fost repartizate în vederea efectuării urmăririi penale ulterior datei de 5 aprilie 2012, dată de la care domnul procuror a fost repartizat la compartimentul judiciar.

Potrivit art. 64 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror în următoarele situații:

- a) suspendarea sau încetarea calității de procuror, potrivit legii;
- b) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa;
- c) lăsarea cauzei în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile”.

În raport de aceste dispoziții legale, Plenul apreciază că nu există o încălcare a principiului continuității procurorului în soluționarea cauzelor. De asemenea, această măsură, nefiind de natură a influența procurorul în sensul art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul apreciază că nici sub acest aspect nu s-a adus atingere independenței profesionale a magistratului.

Analizând, însă, motivele invocate de domnul procuror _____, în ceea ce privește discuția din data de 26 martie 2012, pe care acesta a avut-o cu domnul _____

în raport de dispozițiile legale aplicabile și de aspectele constatate în raportul Inspecției Judiciare nr. 1523/IJ/458/SIP/2012, întocmit ca urmare a verificărilor prealabile, Plenul apreciază că cererea de apărare a independenței profesionale este întemeiată, având în vedere următoarele argumente:

În ceea ce privește discuția mai sus menționată, pe care domnul procuror _____ a avut-o cu domnul _____, Plenul reține că existența acestei discuții nu este negată de niciunul dintre cei doi magistrați, ci este negat doar conținutul acesteia.

Astfel, domnul procuror _____ susține că i s-a solicitat imperativ de către domnul _____ ca, în dosarul penal nr. _____ al Parchetului de pe lângă Judecătoria _____, să dispună „ (...) o soluție _____”, iar domnul _____

precizează că, în cadrul acestei discuții, i-ar fi spus domnului procuror _____

doar că în opinia sa „nu este o măsură întemeiată, că trebuie să urgenteze cercetările și că până la urmă acolo noi (în sensul de parchet) vom da o mare scoatere”.

De asemenea, domnul _____ a arătat în nota sa de relații că, în cadrul ședinței 30 martie 2012, a afirmat că „ (...) soluția legală ar fi una de scoatere de sub urmărire penală și că, chiar și adoptarea eventual a unei soluții cu amendă administrativă ar fi greu de acceptat (raportat la conținutul dosarului)”.

Potrivit art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege, iar intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor.

Plenul apreciază că exprimarea unui punct de vedere, prin care sugerează procurorului de caz că măsura dispusă de acesta nu este întemeiată, în mod inevitabil urmând a se da o soluție de scoatere de sub urmărire penală, este de natură a influența procurorul de caz în luarea unei decizii libere, iar soluția emisă să nu fie în deplin acord cu probele administrate și dispozițiile legale aplicabile, astfel că se încalcă principiul independenței statuat de art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții, în raport cu dispozițiile legale mai sus menționate, având în vedere că _____ a recunoscut punctul de vedere mai sus menționat, Plenul apreciază că cererea de apărare a independenței profesionale, formulată de domnul procuror _____ este întemeiată.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a independenței profesionale formulate de domnul _____, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria _____

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 01 noiembrie 2012

Președinte

Judecător Alina Nicoleta

